

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kolozsvári-Kiss István (fél címe 2) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Bodolai László ügyvéd (fél címe 1) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. július 16. napján meghozott, 25.P.23.629/2013/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és az alperes által fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 500.000 (Ötszázezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 45.000 (Negyvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az általa üzemeltetett ... hírportálon ... napján „...” című cikkében a felperes vallásával és származásával kapcsolatos adatot tett közzé, megsértette a felperes emberi méltóságát.

Kötelezte az alperest, hogy a cikkből a felperes vallására és származására vonatkozó adatot törölje.

Az elsőfokú bíróság eltiltotta az alperest a további jogsértéstől.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a jogsértés miatt magánlevélben fejezze ki sajnálkozását.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 forintot és 15.400 forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, hogy a le nem rótt 66.000 forint kereseti illetékből a felperes 21.760 forint, míg az alperes 42.240 forintot köteles külön felhívásra az államnak megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 76. §-át, 85. § (1) bekezdését, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 3.a) pontját, 4. § (1), (3) bekezdéseit, 5. § (1) bekezdését, az Alaptörvény II. cikkét, a 2013. évi CLXXVII. törvény 1. §-át.

Az elsőfokú bíróság a perben azt vizsgálta a felperes keresete alapján, hogy az alperes megsértette-e a felperes emberi méltóságát azzal, hogy a felperes monogramjának feltüntetésével nyilvánosságra hozta azt a körülményt, hogy anyai ágon nem zsidó, hanem katolikus származású, ezért a zsidó vallási szabályok alapján nem vehet részt a zsidó liturgia bizonyos szertartásaiban.

Azt állapította meg, hogy a sérelmezett közlés a felperes származására vonatkozott, és a felperes különleges adatát tartalmazta. Azt is megállapította, hogy az írásban a felperes monogramjának közlésével beazonosítható volt, ezért keresetösségi joga fennállt a sérelmezett közlés tekintetében.

Megállapította azt is, hogy a felperes a különleges adatának kezeléséhez nem járult hozzá. Kifejtette, hogy a felperes ilyen személyes adata ezt a minőséget nem veszítette el, mivel azt megőrzi mindaddig, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható.

Mivel az alperesi adatkezelés a felperes hozzájárulása nélkül történt, így az jogalap nélküli volt, és a célhoz kötöttsége sem állt fenn, ezért a felperes emberi méltóságát sértette. Az elsőfokú bíróság megállapította a jogsértés tényét, eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, és magánlevél megküldésével elégtétel adására is kötelezte.

Arra is kötelezte az alperest, hogy a cikkből a felperes vallására és származására vonatkozó adatot törölje. Megítélése szerint, a felperes különleges adatának törlése esetén a cikk összefüggéseinek sérelme nélkül is megszűnik a jogsértő jelleg.

A nem vagyoni kártérítés megállapítása körében arra következtetett, hogy a felperes különleges adatára vonatkozó jogellenes adatkezelés olyan mértékű nem vagyoni hátránynak minősült, amely miatt nem vagyoni kártérítés alkalmazása vált indokolttá. A kártérítés összegét, a felperest a jogellenes adatkezeléssel köztudomásúnak minősíthetően ért sérelmeket figyelembe véve 100.000 forintban fogadta el, ezt meghaladóan pedig a felperesi igényt elutasította.

A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, és az alperest 500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését. Azzal, hogy az alperes egy ellenőrizhetetlen magánblog tartalmát vette át kritika nélkül, a jogsértő cikk a Magyar Távirati Iroda hírarchívumába is bekerült. Az alperesi magatartás súlyos erkölcsi kárt okozott számára, hiszen a legszélesebb nyilvánosságot biztosította a felelőtlenül és kritika nélkül átvett közlésével. Az alperesi magatartás ezért indokolatlanul is bántó, lealacsonyító, felelőtlen alperesi magatartás volt. Az alperesi cikk felkerült a rossz hírű ... portálra is, melynek eredményeként a sérelme köztudomásúlag olyan mértékű, melyet a keresetben megjelölt összeg kompenzál. Az alperes kiemelkedően nagyszámú olvasótáborral rendelkezik, és az oldalán az írás a legszélesebb nyilvánosságot kaphatta. A különleges adatairól ezt megelőzően semmilyen újságcikk, internetes közlés nem volt fellelhető, különösen azért, mert ilyen megjelentetéséhez az engedélye is szükséges. Az információ forrásául szolgáló magánblog a személyét még kiterjedtebben és kirívóan támadja, és ennek adott széles nyilvánosságot az alperes.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérte. Előadta, hogy a felperes által sérelmezett közlés egy átvett információ volt, mely egy közéleti vitáról szólt. Az elsőfokú bíróság felhívta a felperest bizonyítási indítványai megtételére, azonban a felperes ennek nem tett eleget. Mindezekre tekintettel pedig magasabb összegű nem vagyoni kártérítés nem ítéelhető meg a részére.

A fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által a felperes javára megállapított nem vagyoni kártérítés mértékével nem értett egyet, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályokat megfelelően ismertette, ezért azokra a másodfokú bíróság csak visszautal.

A másodfokú bíróságnak a felperest ért jogsértés bekövetkeztetét - alperesi fellebbezés hiányában - tényként kellett kezelnie. A jogsértéssel összefüggésben megállapított nem vagyoni kártérítés mértékének vizsgálatakor alapvetően abból kellett kiindulni, hogy a jogsértés milyen módon következett be a felperessel szemben, illetve értékelni kellett a felperest ért jogsértés súlyát is. Különös jelentőséget kellett tulajdonítani annak, hogy az alperes egy jelentős olvasottsággal rendelkező internetes vezető hírportált üzemeltet. Függetlenül attól, hogy az alperes egy átvett hírrel kapcsolatosan adott tudósítást, a saját információközlései között a felperes monogramját az eredeti forrásra is hivatkozva feltüntette. Ilyen körülmények között pedig a jelentős látogatottsággal rendelkező alperesi oldal olvasótáborából azokat, akiket a további információk is érdekelték, egyszerű továbblépéssel a felperes személyét azonosíthatták.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alperesi hírközlés homlokterében alapvetően nem a felperes személye, hanem a személyéről bizonyos adatokat közlétező ... tevékenysége állt. Ebből a szempontból nem volt okvetlenül szükséges az érintett felperes azonosítása. Valódi közéleti vitáról nem lehetett beszélni az eseményekkel kapcsolatban, mivel a felperes közvetlen vitában nem állt ...nal, a személyes adatainak kezelését és nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos magatartását kifogásolta és ezért tett ellene feljelentést. A Mazsihisz belső ügyeivel kapcsolatos, kifejezetten a két személy közötti valós közéleti vita ténye nem volt igazolt a perben.

Az alperesi közlésnek azért volt kiemelt jelentősége, mert mind az MTI, mind a ... hírportál forrásként hivatkozott az ebben foglaltakra. Ebből következően ez volt az első olyan sajtó közlés, mely a felperest, mint érintettet azonosíthatóvá tette.

Ilyen körülmények között következtethető volt, hogy az alperesi írás jelentős befolyást gyakorolt arra, hogy az olvasók széles körben ismeretet szerezzenek a felpereskülönleges adatáról. Nyilvánvaló volt, hogy a jogsértő magatartás eredményeként, a szélesebb nyilvánosság a felperes számára, a szervezetén belüli ellentéteken túlmutató, megnövekedett kellemetlenséget jelentett.

A nem vagyoni kártérítési összegek meghatározásánál a bírói gyakorlat a hasonló jellegű jogsértések esetére a felperes által igényelt 500.000 forint nem vagyoni kártérítést nem tekinti eltúlzottnak, ezért ezen összegre a nem vagyoni kártérítés összegét a másodfokú bíróság felemelte, figyelemmel a Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontjára, 339. § (1) bekezdésére, 355. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra.

A felperes fellebbezése eredményes volt, melynek eredményeként az alperes teljes egészében pervesztesnek minősült, ezért köteles viselni a felperes első- és másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-a és 78. § (1) bekezdése szerint. A perköltség a felperesi jogi képviselő, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, a (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíja.

A le nem rótt kereseti és fellebbezési illeték illetéket is az alperes köteles viselni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2015. július 2.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő